

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10Csp/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818200048
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7818200048.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudca JUDr. Marian Tengely, v právnej veci žalobcu: R. J., F. XX.XX.XXXX, T. J. XXX, XXX XX J., zastúpeného advokátom: JUDr. Ladislav Török, Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, IČO: 43023096, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47233516, o zaplatenie 2 493,73 Eur istiny s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2493,73 Eur istiny s 5,00 % ročným úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Poukázal na to, že 19.12.2012 uzatvoril so žalovaným Zmluvu č. 8300054306, ktorá mala názov Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere. Zmluvu uzatváral ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Dňa 30.1.2017 vyzval žalovaného, aby mu vydal bezdôvodné obohatenie, čo žalovaný neakceptoval. V zmysle uzavretej zmluvy v bode 5 údaje o požadovanom revolvingovom úvere žalobca žiadal úver vo výške 1500 Eur, kde žalovaný uviedol počet splátok 48, mesačná splátka 77,05 Eur, celková čiastka, ktorú má žalobca uhradiť je 3698,40 Eur, predpokladaná RPMN 70,01 Eur, ročná úroková sadzba 70,01 Eur a priemerná RPMN 46,35 %. Žalovaný poskytol žalobcovi sumu 1132,51 Eur a žalobca mu zaplatil do 12.12.2016 sumu 3626,24 Eur.

2. Žalobca namietal výšku úrokovej sadzby, ktorá nezodpovedá výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia zmluvy a výšku úrokovej sadzby 70,01 % považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná a v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka. Dôvodom neplatnosti je rozpor s dobrými mravmi. Žalobca ďalej namietal absenciu doby trvania zmluvy, nakoľko v zmluve nebola uvedená žiadna informácia, kedy zmluva končí. Poukázal na § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. V prípade absencie tohto údaje sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech žalobcu vo výške 70,04 %, pričom správna výška RPMN podľa údajov zmluvy je 112,13 %. Žalovaný totiž poskytol sumu 1132,51 Eur a z tejto sumy sa mala vypočítať RPMN. Nesúhlasil s obranou žalovaného ohľadom výšky úroku vo vzťahu k priemernej úrokovej sadzbe bánk a nesúhlasil s prednostným použitím Obchodného zákonníka. Vo veci sa jedná o spotrebiteľský úver a preto sa musí prednostne použiť Občiansky zákonník. Výška úroku 70,01 % je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 a § 52a a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, nakoľko priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch v decembri 2012 sa pohybovala na úrovni 12,96 %. Žalovaný doplnenú zmluvu zaslal žalobcovi na adresu bydliska až vtedy, keď doplnil do podpísanej zmluvy ďalšie údaje a žalobca ani netušil, čo bude

do zmluvy doplnené. Žalobca mal pritom právo byť oboznámený so všetkými náležitosťami zmluvy pred jej podpísaním, pričom do zmluvy mala byť uvedená skutočná výška poskytnutého úveru 1132,51 Eur. Žalobca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy ani v časti dohody o poplatku za právo o odklad splatnosti. Žalobca nepožiadaval o odklad splatnosti a napriek tomu v zmluve bolo uvedené, že má platiť odplatu za to, ak v budúcnosti požiada o odklad splátok. Jednalo sa o nekalú obchodnú prax.

3. Žalobca svoj nárok uplatňoval na základe ustanovenia § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a žiadal vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 2493,73 Eur ako rozdiel medzi splatenou sumou 3626,24 Eur a prijatou sumou 1132,51 Eur. Žalobca sa dozvedel o tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil až v januári 2017, keď zaslal žalovanému predsporovú výzvu, na ktorú žalovaný aj reagoval. K začatiu plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty žalobca uviedol, že je tu rozhodný deň, kedy sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu, v akej výške a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Najneskôr sa právo premlčí sa 3 roky a pri úmyselnom obohatení za 10 rokov odkedy k nemu došlo. Žalovaný sa úmyselne obohacoval, nakoľko do zmlúv uvádzal v rozpore s dobrými mravmi neprimeranú výšku úrokovej sadzby 70,01 %, nesprávnu RPMN a do zmluvy zakomponoval odplatu za možnosť odkladu splátok, ktorú automaticky odrátal zo sumy, ktorú mal žalobca obdržať. Neprimeraná výška úrokovej sadzby, nesprávne určená RPMN a chýbajúce určenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov a chýbajúci termín konečnej splatnosti sú neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú definované vo väčšine rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Žalovaný úmyselne využil nevedomosť žalobcu, ktorý nebol schopný vo svojej zlej finančnej situácii rozpoznať a prepočítať konečnú výšku úveru, keďže je preukázané, že žalobcovi nebola poskytnutá suma 1500 Eur, ako to uvádzal žalovaný.

4. Žalovaný nesúhlasil s podanou žalobou a navrhol ju zamietnuť. Žalobca nepreukázal dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a za poskytnuté finančné prostriedky bolo povinnosťou dlžníka zaplatiť dohodnutú odplatu za ich poskytnutie. Žalovaný uplatnil námietku premlčania na vydanie bezdôvodného obohatenia minimálne pokiaľ ide o úhrady realizované do 11.12.2014. Nesúhlasil s námietkami žalobcu ohľadom výšky úrokovej sadzby a poukázal na to, že úverová zmluva sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo totiž zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. a účinné od 1.4.2015. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka je preto prípustné len pre vzťahy založené po jeho účinnosti. V zmluve bola RPMN uvedená v súlade s platnou právnou úpravou zohľadňujúca priemernú odplatu obvykle používanú na finančnom trhu. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa zakladá na premise nedodržania náležitostí spotrebiteľského práva. Nesúhlasil s absenciou výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a poukázal na výklad v súlade so smernicou 2008/48/ES, ktorý bol prezentovaný v rozhodnutí C-42/15. Dôsledkom bola aj novela schválená 12.10.2007 pri § 9 ods. 2 písm. i), keď sa zaviedla frekvencia splátok. Ďalej nesúhlasil s námietkou neuvedenia termínu konečnej splatnosti úveru, nakoľko z článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru. Žalovaný ďalej namietal skutočnosť ohľadom výšky poskytnutého úveru, nakoľko tento bol poskytnutý podľa dohody, avšak došlo k dohode o započítaní a preto záväzok žalobcu bol započítaný s poskytnutou výškou úveru. Navyše mal zato, že dohoda o odplate za poskytnutú službu s poukazom na bod 8, 8.6 obsahuje vyhlásenie, že uzavretie dohody nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere a preto je dohoda individuálnym dojednaním. Bolo preto na vôli žalobcu, či využije možnosť dojednaní o odklade splátok a dohoda o odložení troch splátok predstavuje dohodu o cene služby a nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

5. Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

6. Zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300054306 zo dňa 14.12.2012, resp. 19.12.2012 uzavretej medzi stranami sporu vyplýva, že bol poskytnutý úver 1500 Eur so splatnosťou na 48 splátok 19. dňa v mesiaci, s výškou splátky 77,05 Eur, celková čiastka na splatenie 3698,40 Eur, RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 46,35 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 628,73 Eur, celková čiastka na splatenie 1849,20 Eur, predpokladaná RPMN 64,19 %, ročná úroková sadzba revolvingu 80,97 %. Uvedené údaje boli uvedené v bode 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom v bode 6 sa majú uvádzať údaje o schválenom úvere, ktorý sa nemá vyplňať a na predloženej zmluve je vyplnený iným písmom. Žalobca mal zmluvu podpísať 14.12.2012 a žalovaný 19.12.2012.

7. Z prehľadu platieb žalobcu na zmluvu č. 8300054306 zo dňa 3.10.2017 vyplýva, že celkovo uhradil v prospech žalovaného 3626,24 Eur.

8. Z predsporovej výzvy zo dňa 30.1.2017 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na uzavretie dohody o urovnaní, z ktorej by vyplývalo, že úver je bezúročný a bez poplatkov a že žalovaný by vrátil preplatok, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia.

9. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a preto jej vyhovel. Žalobca má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného z dôvodu, že na zmluvu č. 8300054306 uhradil o 2493,73 Eur viac ako dostal.

10. Po preskúmaní zmluvy súd zistil, že bola uzavretá v čase účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z., pričom neobsahovala všetky náležitosti uvedené v § 9 zákona.

11. Žalovaný ako veriteľ je právnická osoba, ktorá poskytuje úvery a pôžičky a ktorá túto činnosť má v predmete podnikania. Žalobca, ktorý v tomto vzťahu vystupoval ako dlžník, mal postavenie spotrebiteľa.

12. Je možné konštatovať, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a teda vznikol občianskoprávny vzťah, a nie obchodnoprávny vzťah v zmysle ustanovenia § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka.

13. Z prehľadu poskytnutých finančných prostriedkov vyplýva, že žalovaný z titulu úveru žalobcovi skutočne vyplatil celkovo sumu 1132,51 Eur, pričom žalobca v splátkach uhradil sumu 3626,24 Eur. Predložená zmluva je predtlačný formulár, bežne používaný žalovaným.

14. Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy.

15. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

18. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa článku 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34; ďalej len „smernica“) zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

20. Podľa článku 3 ods. 2 smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú

štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

21. Predmetná smernica bola do právneho poriadku Slovenskej republiky prebratá zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník. Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, O. G. E. S. proti R. M. Q. U. S. E. S. proti J. M. S. A. P., J. L. C. B., M. B. a E. V. F., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanovíť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy.

22. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch:(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania

spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. (3) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (4) Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe. (5) Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. (6) Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona. (7) Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon. (8) Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

24. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Súd dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 14.12.2012, podpísaná stranami sporu, je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

26. Súd zistil, že Zmluva o revolvingovom úvere je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f), j) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahujú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a správnu výšku RPMN. V Zmluve o revolvingovom úvere je totiž uvedená mesačná splátka 77,05 Eur v počte 48 mesiacov s termínom splátky 19. deň v mesiaci, avšak z uvedeného nevyplýva doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na obsah ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, kde sa okrem iného ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza

aj počet splátok, je nepochybné, že konečnú splatnosť úveru v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona nemožno stotožniť s počtom splátok, ale táto musí byť určená dátumovo. Predmetná zmluva o revolvingovom úvere pritom takéto určenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje. V zmluve o revolvingovom úvere sa uvádza celková čiastka, ktorú musí dlžník uhradiť a to 3698,40 Eur, čo predstavuje násobok splátky 77,05 Eur násobený 48 mesiacmi. Zo zmluvy vyplýva, že úver bol poskytnutý vo výške 1500 Eur, pričom z dokazovania vyplynulo, že úver bol poskytnutý len vo výške 1132,51 Eur, nakoľko z poskytnutého úveru podľa bodu 8.1 došlo k započítaniu poplatku vo výške 367,49 Eur. Táto skutočnosť sa však neprejavila pri vypočítanej výške RPMN, nakoľko podľa prepočtu súdu podľa výpočtovej kalkulačky RPMN pri poskytnutí úveru vo výške 1500 Eur s pripočítaním dodatočného nákladu vo forme poplatku za odklad splátok vo výške 367,49 Eur, pri mesačnej splátke 77,05 Eur a 48 splátkach, je RPMN 112,13 % a celkom splatená suma je 4065,89 Eur. Rovnaká RPMN je aj v prípade, ak sa zadá výška úveru, ktorý žalobca v skutočnosti čerpal 1132,51 Eur, kde RPMN je 112,13 % a splatená suma 3698,40 Eur, pričom v nižšej výške úveru je už zohľadnený poplatok za službu vo výške 367,49 Eur.

27. Zmluva o revolvingovom úvere bola v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko žalovaný v zmluve uviedol RPMN vo výške 70,01 %, pričom správna výška RPMN je 112,13 %. Tým, že žalovaný uviedol nesprávnu výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.

28. Súd zároveň považoval aj neuvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ani výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú v zmysle citovaného ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Súd navyše poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 okrem iných aj písm. f) a j), a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a RPMN, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

29. S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 smernice sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora č. C-76/10 vo veci POHOTOVOSŤ / Korčkovská), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

30. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

31. Žalobca mal povinnosť vrátiť žalovanému len požičanú sumu 1132,51 Eur bez akéhokoľvek navýšenia a všetko, čo zaplatil navyše, teda najmenej sumu 2493,73 Eur, zaplatil bez právneho dôvodu a žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

32. Podľa § 451 ods. 1,2 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka: (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

33. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

34. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení bolo potrebné žalobe žalobcu vyhovieť.

35. Súd vo vzťahu k námietke premlčania nároku žalobcu, ktorú vzniesol žalovaný uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a jednak objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade však podľa názoru súdu je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má dlhodobu v predmete činnosti ako nebankový subjekt, poskytnutie úverov a jej povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto, ak žalovaný v zmluve o úvere neuviedol podstatné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), j) zákona č. 129/2010 Z.z., týmto obchádzal zákon a toto konanie sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Zároveň žalobca sa o svojom bezdôvodnom obohatení dozvedel v januári 2017 po porade so svojim zástupcom, ktorý vyzval žalovaného dňa 30.1.2017 na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd má za to, že ide o bezdôvodné obohatenie získané úmyselne, nakoľko žalovaný je nebankovým subjektom pôsobiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike, ako taký je si vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie podstatných náležitostí v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i), j), k), l), a y), zákona č. 129/2010 Z.z. do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere, je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Preto v obdobných spotrebiteľských veciach je potrebné vychádzať zo všeobecnej desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, kde úmysly žalovaného obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejmé, kde táto spoločnosť má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o svojom zneužití práva, či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok a preto v predmetnom právnom vzťahu strán sporu je potrebné aplikovať objektívnu desaťročnú premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že žaloba bola podaná v rámci premlčacej subjektívnej dvojročnej lehoty. Obdobne premlčanie posúdili napr. aj Okresný súd Svidník v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 20Co/79/2010-260 zo dňa 23.10.2013, Okresný súd Humenné v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 5C/184/2014-79 zo dňa 14.12.2015, Okresný súd Rožňava sp. zn. 11C/129/2016-30 zo dňa 27.5.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 5Co/402/2016 zo dňa 27.6.2017. V súvislosti so začiatkom plynutia subjektívnej premlčacej doby súd poukazuje aj na publikované rozhodnutia pod R26/1975, R11/1977 a R37/1982. K poslednej úhrade zo strany žalobcu došlo v 11.1.2017 ako to vyplýva z potvrdenia o splátkach žalobcu. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt je potrebné z hľadiska premlčania za samostatné nároky považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. V prejednávanej veci nárok žalobcu tvorí jeden celok zo zmluvy o úvere a preto premlčacia doba začala plynúť najskôr až po skončení bezdôvodného obohacovania sa žalovaného teda dňom 11.1.2017. Keďže žaloba bola podaná 5.1.2018, nemohla uplynúť premlčacia doba (rozsudok KS v Banskej Bystrici 16Co248/2015).

36. Výrok o úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od 30.1.2017, keď žalovaný bol oslovený žalobcom na vrátenie preplatku, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia.

37. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Žalobca mal v konaní úspech v celom rozsahu a preto mu bolo priznané právo na náhradu trov vo výške 100 % .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.